

SVERIGES RUNINSKRIFTER

UTGIVNA AV

KUNGL. VITTERHETS HISTORIE OCH ANTIKVITETS AKADEMIEN

ANDRA BANDET

ÖSTERGÖTLANDS RUNINSKRIFTER

GRANSKADE OCH TOLKADE

AV

ERIK BRATE

STOCKHOLM

KUNGL. BOKTRYCKERIET. P. A. NORSTEDT & SÖNER

1911
[111410]

18. Kuddby kyrktorn, Björkekind's hd.

Pl. V. Fig. 4.

Litteratur: L. 1108; L. f. B. 1108, en felaktig teckning; W. 33; P. A. Säve, *ATS* 2, s. 97, *Reseber.* 1862, s. 41, teckn.; C. F. Nordenskjöld, *Reseber.* 1871, s. 117, teckn.

Enligt meddelande av Joh. Andersson i L. f. B. 1108, daterat d. 2 sept. 1828, fanns denna runsten i muren av Kuddby gamla kyrka. Runstenen ligger nu i vågrät ställning inmurad i östra tornluckans fönsterbräde.

Ämnet är gråsten, delvis rödaktig. Längden är 1,30 m, största bredden 84 cm. Slingornas bredd, som blir större nedåt stenen, är 9—15 cm.

Slutet av inskriften står mellan två linier längs stenens mitt, och det förefaller, som om upptill mellan början av denna inskriftsrad och huvudslingan ett kors funnits, varav högra korsarmen tyckes kunna skönjas. Under antagande, att iakttagelsen av ett kors vore riktig, vore anordningen den samma som på Ögl. 20 Hjärtrum.

Inskriftens första ord i behåll är — **††††**, som till likhet med Ögl. 20 Hjärtrum, varmed denna ristning eljest företer stor överensstämmelse, sannolikt skall suppleras till **(ra)isþi**. Därefter följer sannolikt en punkt mitt i raden som skiljetecken; huvudslingans skiljetecken äro alla mycket otydliga. I **†††† stin** är kännestreckets på **†** till vänster blott 1 cm, till höger 2,5 cm. Av ordet 'denne' finnes blott staven och kännestreckets nedre hälft på **þ** och foten av de övriga runorna, som troligen varit [**ana**], då Ögl. 20 Hjärtrum har **þana**. Efter denna inskrift kan ock ordet 'efter' suppleras till [**if**]tir; av **i** äro 2 cm och av **f** 3 cm nedifrån i behåll, på **†** saknas v. kännestreckets och det högra är tämligen otydligt. Namnet därefter är **iafra** och måhända är en bredbottnad fördjupning invid spetsen av kännestreckets till det sista **a** ett skiljetecken mellan detta och **uk**. Då avståndet är större mellan **iafra** och **uk** än mellan **r** och **a** i **iafra**, och en punkt lik en grop finnes vid ändan av h. kännestreckets i **a**, torde man kunna sluta, att orden skola avdelas: **iafra uk**, icke **iafr auk**. Namnet är då **iafra**, som är en svag biform av det namn, som ock har formen *Jævur*, se Lundgren *Personnamn* s. 144. Det sista namnet är **uik** med ett följande snett kors i huvudslingans slut.

Ett mycket svagt kors synes ock börja mittslingan, vars första runa **b** i **brupr** ock är ganska otydlig. Djupa äro däremot runorna **sina**, som följas av kolon.

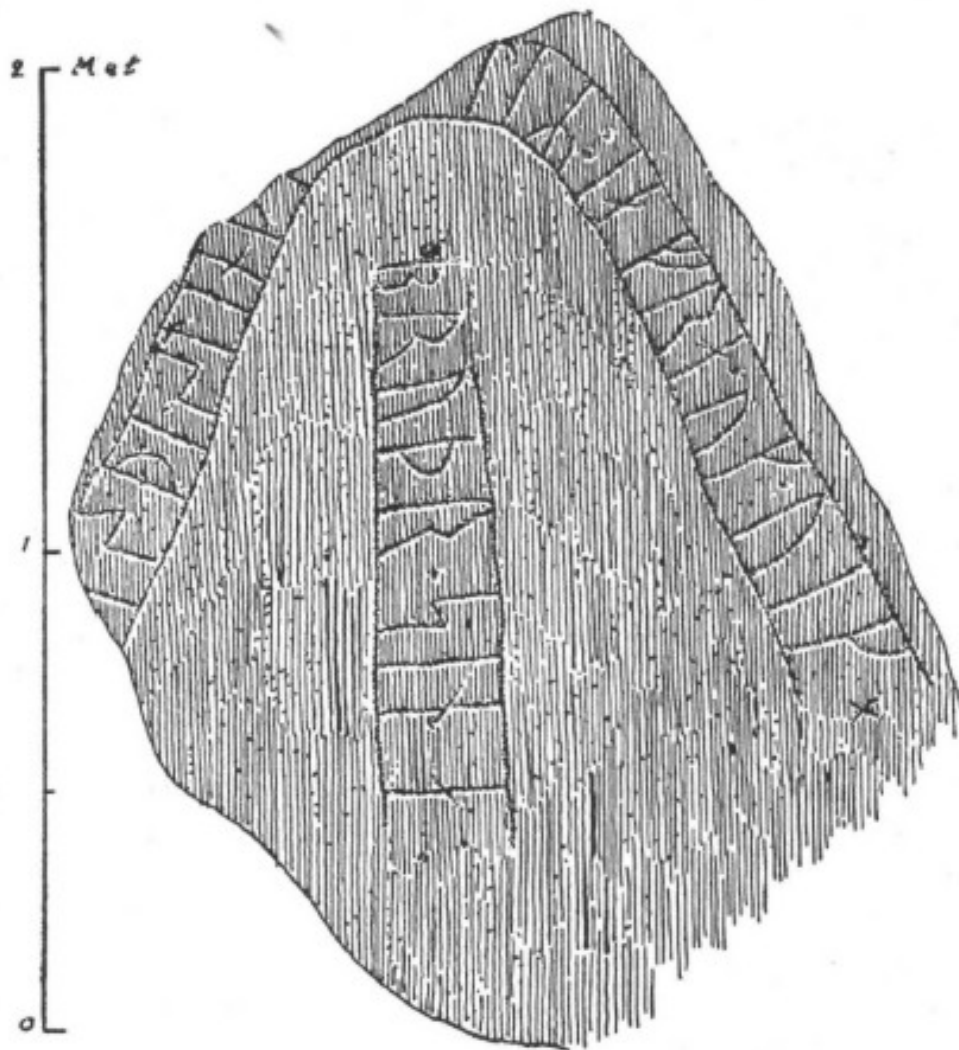
Med förmodade runor, varav ingen lämning finnes, tryckta med antikva är inskriften alltså:

a) Huvudslingan: **(ra)isþi · stin þ[ana if]tir · iafra · uk · uik ×**

b) Mittslingan: **× brupr · sina :**

Om **iafra** har ovan talats. Namnet **uik** ack. sg. m. förekommer ock B. 1116, L. 360, D. II 70 Drottningholm, av mig granskad 1901. Ett svagt mansnamn **uiki**, **uigi**, **uihi** förekommer 7 gg i Uppl. och 1 gg i Ögl. Troligen är **uik** *Vīg* och namnet *Vīgr* ett kortnamn av sammansättningar som fsv. *Vighmunder*, *Vigh-stēn*, isl. *Vígleikr*, -lundr, -sterkr, -bjóðr. Namnet saknas hos Lundgren, *Personnamn*. Jfr Brun Ögl. 21 till *Brunulfr*.

Översättning: N. N. reste denna sten efter sina bröder Javre och Vig.

4. Ög. 18. Kuddby.